

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvum Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

ij. De interdictio locali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

de Syluester, verbo Interdictum 1. quæstio. 2. Alphonsus Vinald. tit. de interdicto, nu. 119. Gregorius de Valencia, tomio 4. disput. 7. quæst. 18. puncto 2. Barth. Medina, lib. 1. Instruct. Confess. cap. 11. §. 13. & Sebast. Medices, parte 2. Summa, tit. 9. quæst. 4. Toleros lib. 1. cap. 18. Mart. Ledes. in 2. 4. q. 26. art. 2. in tract. de interdicto, & Nauar. in Man. cap. 17. num. 166. Et quamuis hoc verbum sub alijs includatur, nec a duobus præcedentibus distinctum sit; non est tamen inconueniens huiusmodi distinctio, vt sic sciamus, quando sit interdictum simplex, quando vero mixtum.

11. *Interdictum locale* seu loci est, quando solus locus, verbi gratia, Ciuitas interdicitur, ne ibi officia a Ciuibus, aut exercens audiantur, aut celebrentur, per hoc autem non interdicitur persona, quia extra locum illum, vniuersisque, exceptis illis, qui causam interdicto de decunt, officia celebrare, & Sacramenta sumere possunt.

12. *Interdictum personale* est, quo interdicitur populus, aut aliqua eius persona, non autem locus, & tunc persona interdicitur nisi ibi officia audire, aut administrare Sacramenta valent. Interdictum mixtum est, quod fertur in locum, & personas simul, scilicet, in locum cum populo laico, aut Clero, aut in tales, vel tales personas, quod Nauar. in Man. cap. 17. num. 166. Henriquez vbi supra, cap. 41. §. 3. Toleros lib. 1. Instruct. Sacerd. cap. 18. & Vgolin. de censur. Eccles. Tab. 3. cap. 12. §. 1. nu. 2. de ambulationum appellat, quod solum habet hanc formam ferri, *Interdicimus Ioannem, & locum ubi est, vel fuerit, quando ibi fuerit*, sub qua forma latum est Interdictum in cap. Dalecis filijs, de appellat. & ca. Non est vobis, de sponsal. Et de hoc interdicto in quantum locale iudicandum est per regulas Interdicti localis; in quantum vero personale, per Regulas personalis, ex Nauar. & Henriquez vbi supra.

13. Alia diuisio est, Interdictum aliud Generale est, aliud speciale, & hoc loquendo tam de Interdicto loci, quam personæ. Sic Palud. 4. dist. 18. quæst. 8. §. circa quartum principale, vers. quantum ad tertium. Summa Ateensis, parte 2. lib. 7. tit. 6. art. 1. Summa Pisanella, in verbo interdictum, 1. Syluest. verbo interdictum, 1. quæstio. 3. Tabiena verbo interdictum 1. num. 4. vers. Tertio. Sotus 4. dist. 22. quæst. 3. art. 1. Concluf. 2. Martin. Ledes. 2. q. 26. art. 2. in tract. de interdicto. Nauar. in Man. cap. 17. num. 166. Codar. in c. Alma mater, par. 2. §. 1. num. 9. de sent. excom. lib. 6. Alphons. Vinald. tit. de interdicto, num. 119. Corona Confess. tit. de interdicto, numero 1. Iacobus de Grass. vbi supra, cap. 26. num. 3. Henriquez lib. 1. 3. de excommuni. & interdict. cap. 41. §. 3. Vgolin. de censur. Eccles. Tab. 5. cap. 6.

14. Hæc autem secunda diuisio, differt a priori, quod illa desumitur penes passim; hoc est, penes id, quod dicitur Interdictum; ista vero penes modum interdicens, ex Ioan. Caldeno, in tract. de Interdicto, Memb. 2. Huius diuisio nonnulli addunt tertium membrum, scilicet, particulare, seu singulare, vt hoc distinctum sit a speciali. Sic S. Anton. 3. par. tit. 17. de interdicto, cap. 2. Angelica, verbo Interdictum 1. num. 1. & numero 11. & verbo interdictum 2. in princip. Cosmus Philarchus de Officio Sacerd. par. 1. lib. 4. cap. 3. Vnde, exemplificant, vt Interdictum Generale loci sit, cum interdicitur Regnum, vel Prouincia, vel Diocesis. Speciale, cum interdicitur Ciuitas, Castrum, Villa. Singulare, cum interdicitur certa Ecclesia, vel Capella, vel cer-

ta Ecclesia, vel Capella. Personale autem Generale interdictum est, cum interdicitur vniuersaliter populus totius Regni, Prouincie, Ciuitatis, Castrum, Villæ. Personale Speciale est, cum interdicitur pars aliqua populi, puta, aliquod determinatum Collegium, vel Vniuersitas aliqua inclusa in illo populo, puta studium in Papiæ, & huiusmodi, vel Capitulum. Singulare, cum interdicitur aliqua certa, vel incerta persona, certa, vt quando designatur proprio nomine, aut circumlocutione æquivalenti; Incerta, vt cum interdicitur quisquis hoc, aut illud fecerit. Ita Angelica in verbo interdictum 1. num. 1. & num. 7. & num. 11. de tribus membris interdicti personalis, & in verbo interdictum 2. in princip. de tribus alijs membris interdicti localis. A quo non parum differt S. Anton. vbi supra, qui interdictum Generale illud esse vult, quod fertur contra Regnum,

Prouinciam, Ciuitatem, Castrum, aut villam, quantum ad interdictum loci, & quod fertur in Vniuersitatē, vel Collegium, quantum ad interdictum personæ. Speciale vero interdictum esse dicit, cum interdicitur aliqua Ecclesia, ac etiam cum interdicitur omnes Ecclesie vnius Ciuitatis, vel Prouincie. Singulare autem interdictum esse putat, cum interdicitur alicui personæ singulari officia diuina, & Ecclesiastica Sacramenta, vel vniuersaliter, vel particulariter quoad omnia, vel aliqua officia, vel Sacramenta. Quæ ratio ne interdictum hoc singulare, solum personali interdicto accomodat, & interdictum speciale, & generale alio modo definit, quam Angelica, vt constat. Ceterum supplementum relatum a Syluestro in verbo interdictum 1. numero 7. Rosella; verbo interdictum 1. in princip. & num. 4. Sotus, Martin. Ledes. Nau. Henriquez hanc sententiam Antonii, & Angelii resellunt, afferentes interdictum singulare, seu particulare, idem esse cum speciali, loquendo tam de interdicto loci, quam personæ. De qua re, ne agamus potius de nomine, quam de te, Duo mihi probabiliter dici posse videntur.

16. *Primum est*, Interdictum locale tribus modis ferri posse, vel primo generaliter, vt cum interdicitur totum Regnum, tota Prouincia, tota Ciuitas, totum Castrum. Secundo, potest ita ferri, vt interdicitur plura particularia loca, puta, plures Ecclesie, plures Capelle. Tertio, vt interdicitur vna tantum Ecclesia, seu Capella. Eodemque modo interdictum personale ferri potest, vel primo generaliter, vt comprehendat totum populum Regni, Prouincie, Ciuitatis, Castrum, seu Villa; vel Secundo, vt solum interdicitur aliqua pars hominum, scilicet aliquod Collegium, vel aliqua Vniuersitas inclusa in populo Ciuitatis, Prouincie, seu Regni; vel Tertio, interdici potest aliqua singularis persona, siue determinata, siue indeterminata.

17. *Secundum est*, siue Interdictum primum, ex rebus vecemus generale; secundum speciale; & tertium particulare, seu singulare, siue duo posteriora confuso nomine, modo specialia, modo particularia appellemus, parum refert existimo, potest enim vnusquisque pro sua voluntate, hoc aut illo nomine appellare; Quamuis si confideremus iura, & modum loquendi Canonum, saltem in locali Interdicto, non inuenimus speciale a singulari distinctum; Vnde non ita proprie, Angelus vbi supra, Interdictum Ciuitatis, Castrum, aut Villæ, interdictum speciale appellauit, cum secundum iura introductum illud potius Generale dendum sit, vt in sequenti capite dicitur.

18. *His omnibus addi potest*, interdictum personæ singularis a plerisque potius vocari suspensionem, quam interdictum, vt notant Caldeno, in tract. de Eccles. interd. memb. 1. num. 7. Palud. 4. dist. 18. quæst. 8. circa quartum principale, vers. Quantum ad secundum. S. Anton. 3. par. tit. 27. de interd. cap. 1. vers. Differt autem, Syluest. verbo interdictum 1. num. 5. Tabiena verbo interdictum 1. §. Primum, vers. Tertio. & §. Quarto, Codar. in c. Alma mater, par. 2. §. 1. num. 2. de sent. excom. lib. 6. cum alijs.

De Interdicto Locali. Cap. II.

S Y M M A R I V M.

1. Interdictum locale illud est, quod solum locum interdicit.
2. Interdicto locus proprie non afficitur, & quare.
3. Interdicto locali illius loci populus proprie non afficitur.
4. Interdictum loci hæc vim habet, vt interdicti cenſeantur homines in ordine ad illum solum locum.
5. Interdicto loco, qui culpabiles non sunt, alibi diuina officia facere, & audire possunt.
6. Interdictum locale, & personale, qualiter inter se differant.
7. Interdictum personale, ita personas ligat, vt nec ibi, nec alibi diuina possint audire, extranei vero in illo loco possunt.

- 8 Interdictum generale loci quid.
 9 Interdictum parochia interdictum generale locale est.
 10 Interdictum generale loci duo genera locorum continet, ſcilicet, locum ſacrum, & profanum.
 11 Interdictum particulare loci quodam cenſendum.
 12 Cimitas, in qua una tantum Eccleſia eſt, ſi hæc interdicta ſit, interdictum ſpeciale eſt, non generale.
 13 Interdictum ſpeciale erit, non generale, etiam ſi omnes Eccleſie alicuius loci, Caſtri, Regni, aut totius mundi interdiciantur, & quare.
 14 Interdictum generale pro debito pecuniario per ordinarium, aut delegatum ſine ſpeciali Papa licentia ferri non poteſt.
 15 Interdicta Eccleſia, interdiciuntur etiam Capella eiusdem, quæ ei contigua ſunt, necnon cæmeteria contigua.
 16 Interdicta Eccleſia, quare Capella contigua interdicta ſunt, non autem, quæ ei contigua non ſunt.
 17 Contigua dicuntur ea, quorum extrema ſimul ſunt.
 18 Cæmeteria duo habentia parietem intermedium, an contigua cenſenda ſint.
 19 Eccleſie duæ totales, & independentes una ab altera, quamuis eſſent contigua, quare una interdicta non ſit etiam altera interdicta.
 20 Interdicta Eccleſia, cui contiguum eſt cæmeterium, & poſt illud cæmeterium aliud illi contiguum, an, & quando interdictum ſit utrumque cæmeterium.

Interdictum locale, vt ex dictis conſtat, & nomen ipſum ostendit, eſt illud, quod ſolum locum interdicit.
 Circa quem loquendi modum, aduertendum eſt; Quod licet locus ipſe dicatur ſubieci interdicto, proprie tamen locus interdicto non aſſicitur; Quia cum locus ſit res, quedam inanimata, proprie capax non eſt cenſura, & pena Eccleſiaſtica; ex Palud. 4. diſt. 18. q. 8. art. 3. §. Quantum ad vigefimum, Innocen. in cap. tanta, num. 5. de exceſſ. prelati, Summa Confeſſ. lib. 3. tit. 3. q. 3. art. 2. §. 1. Immo verò neque locali interdicto populus loci illius per ſe aſſicitur; quandoquidem interdicto loco, populus ipſe in ſe non cenſetur interdictus, nam poteſt populus loci illius interdicti in alio loco non interdicto, & officia diuina dicere, & audire, & Sacramenta dare, & recipere, exceptis illis, qui culpabiles ſunt, cauſamq; interdicti loci, dederunt; tales. n. eſt interdicto quâuis locali in ſua perſona aſſiciuntur; Vnde, ſi interdicta ſit Eccleſia propter culpam, & perſonam Epifcopi, ipſe etiam Epifcopus dicitur interdictus, vt colligitur ex c. ſi ſententia, de ſen. excom. lib. 6. Sed proprie interdictum loci hanc vim habere cenſetur, vt loco interdicto interdicti cenſentur homines in ordine ad illum locum tantum, & non ad alium; ita vt in illo loco, nec homines illius loci, nec alienigenæ exercere poſſint diuina officia; aut participare in Sacramentis, aut Eccleſiaſtica ſepultura paſſiue, vel actiue, in alio verò loco nõ interdicto etiam illius loci habitatores, vt incerte, qui culpabiles non ſunt, in illis tribus ſupradictis actiue, & paſſiue participare poſſunt. Sic Angelica, in verbo interdictum 2. in princ. Martin. Ledef. 2. 4. quæſt. 26. art. 2. tract. de interd. Nauar. in Manual. cap. 27. num. 167. Couar. in cap. Alma mater, par. 2. §. 1. num. 6. de ſentent. excommunic. lib. 6. Henriquez li. 3. de excom. & interd. cap. 42. §. 1. Sotus 4. diſt. 22. quæſt. 3. art. 1. Concluſ. 1. Quæ doctrina vera eſt, vt notat Angelica cit. non ſolum in interdicto generali loci, ſed etiam ſpeciali alicuius loci, vt extra illum locum, qui non ſunt culpabiles, hæc omnia facere poſſint.
 Hinc inferitur primo non rectè gloſſam in cap. Si ſententia. in verbo Domini, de ſentent. excommunic. lib. 6. & Innocen. & Hoſtienſem quos refert Angelus vbi ſupra, hanc doctrinam limitari, dum voluerint, d. cap. ſi ſententia, ſolum habere locum in interdicto locali, quod latum eſt propter delictum Domini, vel Reſtoris, vt ſcilicet in hoc caſu homines illius loci, qui non erant culpabiles, & cauſa interdicti, intereſſe poſſint diuinis, & alia facere extra il-

lum locum; ſi autem interdictum loci latum eſſet propter delictum populi, tunc populus loci illius, nec ibi, nec alibi poſſit diuina officia facere; aut Sacramenta dare, vel ſumere, aut ſepulturam eligere, etiam, qui non eſt in culpa; Quæ reſtrictio, nec Angelo ibidem placet, & mihi ſaſa eſſe videtur, quandoquidem auctores allati abſolute, & ſimpliciter docent, perſonas loci interdicti, qui non ſunt culpabiles, alibi diuina facere, & audire, & cetera vt prius agere poſſe, parum ergo, aut nihil refert, ſiue ob delictum Domini, aut Reſtoris; ſiue ob delictum populi, locus alicuius interdictus fuerit; ſemper enim, qui culpabiles non ſunt, & diuina facere, & Sacramenta dare, & accipere, & Eccleſiaſtica ſepulturam alibi eligere poſſunt; cū enim in d. cap. ſi ſententia, illi, qui non fuerunt cauſa interdicti, permittuntur alibi Diuinis intereſſe, qui vero culpabiles erant, eiſdem intereſſe prohibentur; pari ratione hoc verum erit etiam, quando interdictum ob delictum populi fertur, vt etiam docet S. Anton. 3. par. tit. 27. de interd. cap. 3. in fine, verſ. Item interdicto loco. nunquam enim totus populus culpabilis eſt, & proinde, qui tunc etiam culpabilis nõ erit, diuinis alibi intereſſe poterit. Neque valet, quod pro ſe afferunt Innoc. & Hoſtienſis capit. vt privilegia, de privileg. Quia vt notat Angelus, caput illud magis loquitur de interdicto perſonali, ſeu quando populus eſt interdictus, quàm de interdicto loci.

6 Inferitur Secundo, duplex diſcrimen inter interdicta locale, & perſonale.

Primum eſt. Quod interdictum locale, non includit populum, id eſt perſonas eius, niſi ne in illo loco audiant diuina, aut Sacramenta ſumant, vel adminiſtrent, aut ibi ſepeliantur; quod intellige vt ſupra, de perſonis, qui non ſunt culpabiles, qui extra illum locum omnia facere poſſunt, ſicut prius; in illo autem loco, nec habitatores loci illius, nec exteri, diuina facere, vel audire poſſunt, nec ſepeliri, aut Sacramenta ſumere.

Secundum eſt. Interdictum perſonale, non comprehendit locum, ita tamen perſonas ligat, vt nec ibi, nec alibi audire diuina poſſit, extranei verò poſſunt in illo loco audire, & celebrare diuina, etiam iannus apertis cum locus ille non ſit interdictus, ſed tantum perſonas, vitatis tantum habitatoribus loci. ex S. Anton. 3. par. tit. 27. de interd. cap. 3. circa medium, verſic. Item cum interdicitur populus, & verſic. Item ſi interdicitur populus. Summa Aſtenſi, parte 2. lib. 7. tit. 16. artic. 1. quæſt. 4. in fine, Angel. verbo Interdictum 1. num. 1. Sotus 4. diſt. 22. quæſt. 3. artic. 1. Concluſ. 1. Martin. Ledefin. 2. 4. quæſt. 26. art. 2. tract. de interd. Nota 3. Nauar. in Man. cap. 27. num. 167. & nu. 173. Tolet. lib. 1. Inſtruct. Sacer. ca. 18. Henriquez lib. 3. de excom. & interd. cap. 42. §. 1. Compend. Mendicantiũ in verbo interdictum 3. §. 13. & facit text. cap. 1. de vſuſ. lib. 7. & alij, quicquid Couar. in cap. Alma mater, par. 2. §. 1. num. 7. verſ. Secundo, de ſent. excomm. lib. 6. de hæc dubius eſſe videatur.

8 Quia verò Interdictum locale duplex eſſe diximus, Generale, & Speciale; quid utrumque ſit, breuiter explicandum eſt. Interdictum igitur Generale loci eſt, quo interdicitur locus aliquis vniuerſalis; continens in ſe plura loca particularia, ex Paluda. 4. diſt. 18. quæſt. 8. §. circa quartum principale, verſ. Quantum ad tertium. Summa Aſtenſi, p. 2. lib. 7. tit. 16. art. 1. Ioan. Bachono in 4. d. 11. quæſt. vnica art. 4. dub. 4. Soto 4. diſt. 22. quæſt. 3. art. 1. Concluſ. 1. Ledefin. 2. 4. quæſt. 26. art. 2. tract. de interd. Nauar. in Man. cap. 27. nu. 166. Couar. in cap. Alma mater, par. 2. §. 1. num. 9. de ſentent. excommunic. lib. 6. Henriquez lib. 3. de excomm. & interd. ca. 41. §. 3. Vgol. de cenſur. Eccleſ. Tab. 5. capit. 6. & colligitur ex cap. cun in partibus, & ibi gloſſa in verbo, Nomine terre, & ibi Panorm. num. 1. de verbor. ſignifica. vel vt alij definiunt. Interdictum Generale eſt illud, quo interdicitur vniuerſitas localis, hoc eſt, quando aliquis locus plura in ſe loca continens ita interdicitur, vt in nullo locorum contentorum officia diuina celebrari poſſint, vt quando interdicitur Regnum, Ciuitas, Prouincia, Epifcopatus, Terra, Caſtrum, Villa, immo, etiam quando interdicitur Parochia, eſt generale interdictum, vt expreſſe docent Ledefin. Nau. Henriquez, & Vgol. locis proximè

quod allatis Alphonfus Vivald. num. 119. quicquid Felin. in cap. Sané. 2. num. 3. de offic. deleg. & Couar. in cap. Alma mater. par. 2. §. 1. num. 9. de sent. excomm. lib. 6. Gregorius de Valenna. tom. 4. disp. 7. quæst. 18. puncto 2. vnde Interdictum Parochia esse speciale, id quod notandum est, quia eo ipso, quod locus vniuersalis censetur, non potest pro debito pecuniario Parochia interdicti sine licentia expressa Summi Pontificis, vt colligitur ex Constitutione Bonifacij VIII. Extrau. quæ incipit, *Provide*, de sentent. excomm. vt falso Felin. cit. docet. Parum enim refert, vt notant Panorm. in d. cap. cum in partibus, num. 1. & Tabiena, verbo Interdictum 1. num. 4. vers. Tertio. Ad hoc quod Interdictum loci generale dicatur, quod locus sit parvus, aut magnus, dicitur enim generale, quia nulla pars illius loci excluditur; vnde, ad generale Interdictum requiritur existimo, vt duo locorum genera interdiciantur, seu vt locus ille vniuersalis duo genera locorum contineat, scilicet Ecclesiam, seu locum sacrum, aut dedicatum cultui Diuino, & locum profanum; Quæ de causa Interdictum Parochia dicitur generale, quia tali interdicto non solum prohibetur celebratio intra Ecclesiam, sed etiam extra Ecclesiam in tota parochia.

11 *Interdictum* autem speciale, seu particulare loci est illud quo interdicitur aliquis locus particularis non continens in se alia loca, scilicet, sacra, & profana; Nam quamuis interdiceretur locus continens intra se plura loca etiam sacra, erit tamen interdictum speciale, vt quando interdicitur Ecclesia, intelliguntur interdicta etiam Capellæ, quæ sunt intra Ecclesiam. Immo interdictum etiam speciale, seu particulare erit, quamuis interdiciantur plura loca sacra tantum, non profana, vt quando interdiciuntur plures Ecclesiæ; Item, quando interdiciuntur omnes Ecclesiæ Ciuitatis, quia semper licitum erit celebrare diuina extra Ecclesiâ ipsius Ciuitatis, ex Nauar. in Man. cap. 27. numero 166. Martin. Ledesm. 2. 4. quæst. 26. art. 2. tract. de interd. Henriquez lib. 13. de excomm. & interd. c. 41. §. 3. Vgol. Tab. 5. cap. 6. Couar. in cap. Alma mater. par. 2. §. 1. num. 9. de sentent. excomm. lib. 6. post Syluestrum, in verbo interdictum, 1. quæst. 3. & S. Anton. 3. par. tit. 27. de interd. ca. 2. §. speciale interdictum & Calder. in tracta. de Eccles. interd. memb. 2. fol. 3. colum. 7. & Alphonso Vivaldo titu. de Interdicto, num. 120. tandem licet timide, & dubitanter in hanc sententiam clinat.

12 Ex quibus sequitur Primo, Quod si Ciuitas vnâ tantum Ecclesiam habeat, & illa interdicitur, non erit interdictum generale, sed speciale ex Couar. loco proxime citato, & Calder. & Henriquez vbi supra, ob rationem allatam, quia extra eam licet celebrare, quicquid Palud. in 4. d. 18. q. 8. art. 4. vers. Quantum ad tertium, falso putet, quod si Villa, aut Castellum vnâ tantum habeat Ecclesiam, & illa supponatur interdicto, quod sit generale.

13 Sequitur Secundo, quod etiam si omnes Ecclesiæ alicuius loci interdicerentur, puta Parochia, Castri, Ciuitatis, Episcopatus, Provinciæ, Regni, immo, etiam totius mundi, adhuc interdictum hoc speciale dicitur, non generale, sic Ioann. Calder. in tract. de Interdictis, memb. 2. versic. sed quero. Philip. Franc. in cap. præfenti, versic. in Glos. in verbo Generaliter. Anchar. ibi. num. 2. vers. Secundo quæro. & Gemin. numero 2. vers. sed interdicta Ecclesiarum, de sentent. excomm. lib. 6. S. Anton. 3. par. tit. 27. de interd. cap. 2. versic. speciale interdictum. Tabiena, verbo Interdictum 1. num. 4. vers. Tertio. Ledesm. 2. 4. quæst. 26. artic. 2. tract. de interd. Nauar. in Man. cap. 27. num. 116. Henriquez lib. 13. de excomm. & interd. cap. 41. §. 3. Vgol. Tab. 5. cap. 6. Couar. in cap. Alma mater. par. 2. §. 1. num. 9. de sentent. excomm. lib. 6. satis enim est, quod extra Ecclesiâ illas in iisdem locis officia diuina celebrari possint, scilicet in priuato oratorio, aut alibi, vt interdictum dicatur speciale, parumque, aut nihil facit ad interdictum generale multitudo Ecclesiarum interdictarum, nisi etiam

14 alia loca simul interdiciantur. Quæ sanè distinctio interdicti generalis a speciali, diligenter notanda est, & vtilis, facit enim ad multa, & maxime ad Constitutionem Bonifacij VIII. Extrau. *Provide* de sentent. excomm. vbi cauetur, quod pro debito pecuniario non debeat ferri interdi-

ctum generale per Ordinarium; aut Delegationem sine speciali licentia Papæ. Facit etiam, quod quamuis olim non liceret tempore generalis interdicti submissa voce celebrare sine privilegio, de quo in cap. cum in partibus, de verb. signif. hoc tamen iure non licet, vt habetur in cap. Alma mater, de sentent. excomm. lib. 6. facit denique moderno tempore, quia multi habent privilegia, quod tempore generalis Interdicti possunt audire, percipere, vel celebrare diuina, quæ tamen omnia non habent locum in interdicto speciali, seu particulari, vt Panorm. in e. cum partibus, numer. 1. de verbor. signif. Tabiena, verbo Interdictum 1. num. 4. vers. Tertio, & Couar. in cap. Alma mater, par. 2. §. 1. num. 9. de sentent. excomm. lib. 6. notarunt. His ita positis de interdicto generali, & speciali loci, pro vtriusque interdicti cognitione, & meliori intelligentia, dubia quædam examinanda sunt; Et quidem de interdicto particulari in hoc capite agemus, in sequenti deinceps de Generali interdicto loci tractaturi.

15 *Quoad* Interdictum ergo speciale loci, quo interdicitur aliqua Ecclesia, vel aliqua Ecclesiæ, ad modum quo dictum est, huiusmodi interdictum particulare comprehendit sub se omnes capellas eiusdem Ecclesiæ, vel earundem Ecclesiarum, quæ ei, vel eis sunt contiguæ, necnon cæmeterium vel cæmeteria, quæ contigua sunt, ita vt ibi nec officia diuina celebrari, nec Ecclesiastica sepultura homines donari possint, ex Palud. 4. dist. 18. quæst. 8. in art. primo principali, §. Quantum ad 3. Conclus. 3. Summa Astensis, parte 2. lib. 7. tit. 16. art. 1. quæst. 4. Angelica, verbo interdictum 2. num. 7. Tabiena verbo interdictum 1. num. 9. §. 8. versic. Quinto Notandum. Summa Pisanello, verbo interdictum 3. Nau. in Man. cap. 27. num. 167. Martin. Ledesm. 1. 4. qu. 26. artic. 2. tract. de Interdicto, ver. Tertio considerandum. Alphonfus Vinal. tit. de interdict. num. 166. Coimus Philarchus de officio Sacerd. lib. 4. capit. 3. Iacobo de Grass. lib. 4. cap. 26. num. 4. Corona Confess. tit. de Interdicto, nu. 3. Toledo lib. 1. cap. 18. Henriquez lib. 13. de excomm. & interd. ca. 42. §. 4. vers. Quarto. Vgol. in de cens. Eccle. Tab. 5. cap. 10. in princip. num. 2. & colligitur expresse ex cap. Si ciuitas, de sentent. excomm. lib. 6. Dixi si sint contigua. Quia si capella, vel cæmeterium non essent contigua Ecclesiæ interdictæ non intelligerentur interdicta, quamuis Ecclesia, ad quæ pertinent, esset interdicta; Ratio prioris est, quia Capellæ huiusmodi Ecclesiæ interdictæ partes sunt; & quia rationem accessorij habent huiusmodi capellæ, & cæmeteria contigua; proinde principali interdicto, etiam hæc quæ accessoria sunt, interdicta erunt, arg. c. accessorium, de reg. iur. in 6. Ratio posterioris est, quia neque partes sunt Ecclesiæ interdictæ, nec ei accessoria sunt ideoque vna interdicta, altera interdicta non erit, & a fortiori interdicta vna Ecclesia, non censetur interdicta altera Ecclesia, quantumuis ei vicina, & cohærens sit.

17 *Contigua* verò vocantur ea, quorum extrema sunt simul, vt docet Aristot. 5. physic. tex. 26. & notat glos. in cap. vnico, in verbo Contiguum, de consecr. Eccles. vel altar. li. 6. & in cap. si ciuitas, in verbo Contiguus, de sent. excomm. lib. 6. Paluda. 4. d. 18. quæst. 8. in articulo primo principali, §. Quantum ad tertium. Conc. 3. Tabiena, in verbo interdictum 1. §. 8. versic. Quinto, seu clarius, vt ipsum nomen indicat, contigua sunt, quorum extremitates se inuicè contingunt. vnde, vt præfati auctores testantur, & colligitur ex d. cap. vnico, de consecr. Eccles. vel altar. si inter Ecclesiam ex vna parte, & capellam, vel Cæmeterium ex alia parte, non sit nisi paries intermedius, erunt contigua, quia vltimum Ecclesiæ est suus paries, qui est simul cum terra, capellæ, vel Cæmeterij, & vtriusque superficies est simul, cum nihil solidum sit medium: Quod si intra parietem Ecclesiæ, & Cæmeterij, seu intra parietem Capellæ, & Ecclesiæ esset intermedius aliquis locus siue plenus, siue vacuus, vt ait Tabiena, cit. esse Veronæ inter Ecclesiam maiorem Fratrum Prædicatorum, & aliam quædam parvam Ecclesiam, quantumuis parvus sit locus intermedius, non esset contigua, quia non se tangunt, & ita interdicta Ecclesia, illa non esset interdicta.

18 *Est* tamen non parua difficultas, An quando sunt duo Cæmeteria, quæ habent parietem intermedium, illa sint conti-

contigua, nec ne, & conſequenter an interdicta Eccleſia, & priori Cœmeterio * contigua Eccleſiæ interdictum cenſetur aliud Cœmeterium, quod eſt poſt parietem, & ita an interdicto vno Cœmeterio, & alterum etiam interdictum intelligatur? In qua difficultate Tabiena vbi ſupra putat hæc Cœmeteria non eſſe contigua, ideo vno interdicto, non eſſe interdictum alterum, quod probat, quia paries intermedius, neutrius Cœmeterij pars eſt, Cœmeterium enim non continet parietem, ſicut Eccleſia, vel Capella, quia paries Eccleſiæ, vel Capellæ eſt pars eius. Ego autem in hac re non facile crederem hæc Cœmeteria non eſſe contigua; Quamuis enim Cœmeterium non requirit parietem tanquam partem ſui, quando tamen Cœmeterium habet parietem, tunc paries eſt pars ipſius Cœmeterij, vt conſtat, quia etiam intra parietem ipſius Cœmeterij fieri poſſunt, & ſolent foſſæ ad ſepulturam. Deinde ex alio capite defendi poteſt, interdicto vno Cœmeterio non interdictum eſſe & alterum; Quia ſcilicet ſunt duo Cœmeteria per ſe totalia, & vnum ab altero non dependet: vnde ſi illa duo Cœmeteria ita ſe haberent, quod vnum ſit pars alterius, tunc interdicto vno, interdicuntur etiam, & alterum. Et hoc mihi videtur neceſſario dicendum attenda diſpoſitione d. cap. ſi Ciuitas, de ſenten. excomm. lib. 6. vbi conſtituitur quod interdicta Eccleſia, interdicuntur etiam Capella illi contigua, & Cœmeterium illi contiguum; quia nimirum Capella hæc, & Cœmeterium illud ſunt aliquid ipſius Eccleſiæ cui ſunt contigua. Vnde, ſi eſſent duæ totales Eccleſiæ, & independentes vna ab altera, quamuis eſſent contiguae, vna interdicta, non eſſet altera interdicta, vt diximus. Idem dicendum, ſi poſt Eccleſiam ſuccedat Cœmeterium contiguum, & poſt illud, Cœmeterium aliud illi contiguum, interdicta Eccleſia interdictum eſſet vtrumque Cœmeterium, ſi pertinet ad eandem Eccleſiam, quia pro vno habentur, non autem ſi alterum ad aliam Eccleſiam pertineat.

A D D I T I O.

* Adde. Et quod Cœmeteria dicantur contigua, etiam ſi habeant parietem intermedium, conſtare poteſt ex eo, quod ſi ſunt diſtincta, neceſſario diſtingui debent, vel foſſato, vel ſepe, vel pariete, aut alio ſimili, per quod differentia, ſeu diſtinctio conſtituatur inter vnum, & alterum; & tunc paries ille, vel quauis alia res, diuidens vnum ab altero cenſeri debet pars extrema alterutrius Cœmeterij, & ſic dicenda erunt contigua, quia ipſorum extremitates ſe inuicem contingunt: ſecus vero eſſet, ſi quid extraneum, aut alienum, puta, locus ad iter habendum, aut quid ſimile interponeretur inter vnum, & alterum; & eſt ſimile de facto in continenti; quod dicitur eſſe illud, quod ſi nullo actu extraneo interpoſito, de quo late Abb. conſil. 100. num. 2. 1. par. Conſiliorum.

De Interdicto Generali loci. Cap. III.

S Y M M A R I V M.

- 1 Interdicta Ciuitate, ſuburbia etiam, & continentia ædificia interdicta ſunt.
- 2 Suburbiorum, & continentium ædificiorum nomine quid intelligatur.
- 3 Continentia ædificia quanam cenſenda.
- 4 Interdicta Ciuitate, an ædificia contigua, vel adhærentia ſuburbijs interdicta ſint.
- 5 Interdicta ciuitate, aut regno, an interdicta ſint ſuburbia, quando ad aliam ciuitatem, aut regnum pertinent.
- 6 Interdicta ciuitate, qua ad vnum dominum pertinet, an interdicta ſint continentia ædificia ad alium dominum pertinentia.

- 7 Interdicta ciuitate ab Epifcopo illius, an interdicta ſint ſuburbia, quæ ad alium Epifcopum, & aliam diœceſim pertinent.
- 8 Interdicto relaxato quoad ciuitatem, vel caſtrum, intelligitur amotum quoad ſuburbia illius.
- 9 Suburbia partes ſunt ciuitatis, nec plus facere licet in ſuburbijs interdictis, quam in ciuitate interdicta.
- 10 Interdicta ciuitate Cathedralis Eccleſia interdicta etiam cenſetur.
- 11 Interdicta ciuitate, ciues, & habitatores eius interdicti non cenſentur.
- 12 Interdicta ciuitate, ſi poſtea augeatur ciuitas, pars aucta etiam interdicta erit.
- 13 Interdicta ciuitate deſtructa, adhuc locus ille interdictus manet.
- 14 Eccleſia deſtructa, ſi reſtituatur, conſecrari debet, & quæ huius ratio ſit.
- 15 Eccleſia deſtructa ceſſant indulgentiæ illi conſeſſæ, & quare.
- 16 Præuilegia Eccleſiæ conſeſſa, etiam deſtructa illa, reſtinent, & quæ huius ſit ratio.
- 17 Interdicta terra alicuius domini, plures terras habentis, an omnes interdicta ſint, vel aliqua tantum.
- 18 Interdicta terra alicuius domini, comprehenduntur omnes illa, in quibus exercet iuriſdictionem temporalem.
- 19 Interdicta terra domini alicuius, interdicta ſunt omnes illæ terræ, quas dictus dominus in feudum, & emphyteuſim habet.
- 20 Interdicta terra alicuius, interdicuntur terræ omnes, quæ ad eum ratione dotis vxoris pertinent.
- 21 Interdicta alicuius terra, intelliguntur omnes terræ, in quibus dominus ille habet vſum fructum.
- 22 Interdicta terra Domini alicuius, interdicuntur omnes terræ, quæ dicto domino adhæſerunt in crimine, propter quod latum eſt interdictum.
- 23 Interdicta terra domini alicuius, an, & quando interdicta ſint terræ, quam dominus ille communem cum alio habet.
- 24 Interdicta terra pignorantis, an comprehendatur terra pignorata.
- 25 Interdictis terris domini alicuius, non comprehenduntur terræ, quas poſtea de nouo acquirit.
- 26 Interdicta terra, ſi eam dominus vendat, aut alio modo amittat, aut alienet, an adhuc interdicta maneat.
- 27 Fluvius idem eſt, quamuis aquæ de nouo ſemper ſuccedant.
- 28 Interdictum generale loci, quinam ſeruare tenentur.
- 29 Interdictum generale loci exempti etiam, & religioſi ſeruare tenentur.

1 **A**ntea quid Interdictum Generale ſit, expoſuimus: nunc autem qualiter intelligi debeat, declarandum eſt. Primo igitur Interdicta Ciuitate intelliguntur etiam interdicta ſuburbia, & continentia ædificia, vt habetur expreſſe in cap. ſi Ciuitas, de ſenten. excomm. lib. 6. Quo in loco Pontifex ait ſe latè interpretari, ſeu ampliare noſtæ Ciuitatis, vt etiam extēdatur ad ea, quæ ſunt extra muros, cum alioquin Ciuitas propriè ſignificet ſolū id, quod murorum ambitu continetur, non autē illud, quod extra poſitum eſt, vt patet ex d. cap. ſi Ciuitas, & l. 2. ff. de verb. ſignificat, & quod de Ciuitate dicitur, ſimiliter de Caſtro, & Villa intelligendum eſt, vt in d. cap. ſi Ciuitas, habetur & DD. communiter iradunt, licet proptè hæc ſuburbia non habeant Summa Aſtenſis, par. 2. lib. 7. tit. 16. art. 1. S. Anton.